

Sestry a bratři, není jednoduché odpovídat na základní otázky o životě. Věci nejsamozřejmější bývají nejsložitější. Považujeme kupříkladu za samozřejmost, že se střídá noc a den, ale proč náš vesmír funguje právě tak, jak funguje, vysvětlit nedokážeme. Zcela samozřejmě se někdy smějeme a jindy pláčeme, a přitom nás to nikdo neučil a my neumíme detailně popsat zrod smíchu nebo pláče. A také lidi kolem, své bližní, pokládáme za samozřejmou součást svého života, a přitom neumíme jednoznačně říci, co je člověk.

Tedy – co je člověk? Jak odpovíte? Pokud se nepletu, v Zábřehu dosud nemáme drogerii obří firmy **dm**. (Ale asi se časem objeví.) Tato společnost nedávno zvolila pro svou rozsáhlou síť obchodů podivný reklamní slogan: „dm – zde jsem člověkem“.

Jako kdyby nám chtěli vysvětlit, co znamená být člověkem. Podsunují čtenáři nehoráznou domněnku, že teprve u nich, zde v tom jejich krámě jsme lidmi naplno. Že se mezi nabitými regály budeme cítit dobře, že tam završíme své lidství, když otevřeme svou peněženku a zaplatíme, co nám oni nabízejí.

„dm – zde jsem člověkem“

Šílená představa – prý je člověk člověkem tehdy, když vybírá a nakupuje zboží. Bohužel ono přihlouplé reklamní heslo tref-ně vystihlo ducha doby. Víc nakupovat, víc užívat, víc spotřebovávat. Konzumovat více potravin, levných a hojných. Konzumovat více zábavy z nepřeberných možností sportovních, televizních či internetových. Konzumovat jízdu novým, rychlým autem. Konzumovat stále více atraktivní dovolené. Ne nadarmo se dnešní společnost nazývá společností konzumní. Kdo neutráčí, kdo omezuje spotřebu, kdo málo konzumuje, ten je vedle, jde mimo hlavní proud. Lidé chudí, lidé staří či nemohoucí jsou nedůležití pro trend růstu a spotřeby. Z hlediska konzumu jsou zbyteční, jakoby ani nebyli lidmi. Přesně v duchu reklamy „dm – zde jsem člověkem“.

Jsem člověk v obchodě. Tam kde se točí peníze, kde se roztáčí kolo spotřeby. Sami cítíte, jak pomýlený a scestný je takový přístup.

Co je člověk? Kým jsem já a kým jste vy? Co je na nás lidského? Na úvod v 8. žalmu jsme zpívali tutéž otázku. **Vždyť co je člověk, v paměti že ho máš?** Otázka v

modlitbě určená Pánu Bohu. Stvořitel ví nejlépe, co jsme my lidé zač. Je dobré dotazovat se, kým jsme my lidé před Bohem, kým jsme v Božích očích. Z 1. knihy Mojžíšovy k nám

promlouvá zpráva o stvoření člověka. Jsou to slova moudřejší a mnohem laskavější nežli reklama. I

vytvořil Hospodin člověka, prach ze země.

(7)

Člověk je člověkem díky Bohu. Není výtvorem ekonomických vztahů, je výtvorem laskavého tvůrce. Doslova je psáno, že Bůh člověka uhnětl, zformoval, vytvaroval jej jako hrnčír tvaruje hliněnou nádobu. Díky důmyslnému činu Stvořitelovu již děti vstupují do světa utvoření jako plnokrevní lidé. Jsme lidmi tak říkáje od přírody, nestáváme se jimi až v okamžiku, kdy máme rodný list nebo kdy máme peníze a účet v bance. Nestáváme se lidmi až v momentě, kdy se zapojíme do průmyslového kolotoče obchodování a spotřeby. Zkrátka nejsme lidmi jen v drogerii firmy

dm,

jsme jimi pořád a kdekoliv.

I vytvořil Hospodin člověka, prach ze země.

Člověk je něco tak běžného a samozřejmého jako prach ze země. Naleznete jej kdekoliv, každé místočko na povrchu půdy se postupně pokrývá prachem. A to jsme my lidé – kdekoliv na zemském povrchu, kdekoliv na půdě téhle planety i kterékoliv jiného kosmického tělesa, pořád jsme lidé. Nic víc, nic míň. Ať si kdo chce, co chce říká, jsme lidmi všude, poněvadž takové nás chtěl mít Bůh.

Co je člověk? Člověk je bytost prachovitá. Neboť **vytvořil Hospodin člověka, prach ze země.** Bible nezastává žádnou

nebeskou teorii o vzniku člověka. Nejsme božskými bytostmi, nejsme nebešťany, kteří jaksi (nedopatřením či za trest) spadli shůry na zem. Nejsme ani potomky ani pokusnými králíky mimozemšťanů, jak dnes věří nejeden fantasta. Jsme jako prach ze země. Patříme sem dolů na zemi. Půda pod nohama je naším místem k životu. Biblický pohled na původ člověka je pohled zemitý, pohled pozemský. Patříme neoddělitelně k zemi, vztahují se na nás zákony hmoty. Což ovšem také znamená, že jsme křehcí, že nás občas něco drtí, že chátráme, ztrácíme svou pevnost a sílu, že také zanikáme a navracíme se v prach. I takový je člověk.

Jednomu až zatrne, když si uvědomí, jak jsme zranitelní a rozbitelní. Snadno na nás dolehne síla, která nás rozdrtí až na prach. Italský spisovatel Primo Levi dal své knize název „Je-li toto člověk?“. Podává v ní otřesné svědectví o vyhlazovacím táboře v Osvětimi, kam byl coby Žid za druhé světové války zavlčen. Je-li toto člověk, ptá se při pohledu na hrůzy, které se lidem děly. Na hrůzy, které lidé páchali na lidech. Člověk se může ocitnout velice hluboko, kdy už z něj opravdu nezbyvá o moc více, než jen prach. V každickém okamžiku života máme k prachu blíže, než si odvažujeme pomyslet.

A tak se ptejme dál, co je člověk? Bylo by chybou domnívat se, že jsme jen prachem. Ano, jsme vzati ze země, uhnětení z běžných chemických prvků. Ale máme v sobě ještě cosi dalšího.

I vytvořil Hospodin člověka, prach ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem.

(7) Starověcí pisatelé věděli, že když se z těla vytratí dech, je zle. Smrt klepe na dveře. A proto popsali život obráceně. Člověk je živ tím, že do lidského těla, do té chatrné hromádky hmoty, vnikne dech. Když sledujete někoho pokojně spícího, spatříte, jak se mu mírně pohybují nosní dírký. To jeho chřípím vstupuje a vystupuje dech. Podle dávných představ tudy vdechl Bůh člověku život. Dnes bychom řekl, že Bůh člověku dal sílu žít, schopnost žít. Nenastartovali jsme se sami. Bez Božího podnětu bychom byli jen neforemný prach ze země. Ačkoli nás Bible neučí biologii, přesto mistrně vystihuje povahu života. Tajemná, zvláštní síla v nás pracuje a uvádí do pohybu. Boží dech v nás jako dirigent rozezvučel symfonii, sladil buňky a tkáně, propojil svaly a nervy a vzešla z toho nádherná, sehraná skladba pro lidské tělo. Když dýcháme, zníme životem. Od Boha dostalo to obrovské a nepřeborné množství atomů schopnost souznít jako jeden orchestr. Bůh nám, prachu ze země, vdechl sílu držet pohromadě a žít.

Sestry a bratři, nyní řeknu slovo, které ode mne často neslycháte. Zázrak. Když čteme o vzniku života – lhostejno, zda v bibli či v přírodopisné knize – když čteme o vzniku života, říkáme si v srdci: „Je to zázrak.“ „Je div, že všechno pospolu tak důmyslně funguje.“ Vědci popíší tisíce stránek, aby alespoň částečně podchytili tuhle záhadu. Básnické řeči bible stačí jediný verš:

I vytvořil Hospodin člověka, prach ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem.

Je zázrak, že žijeme. Když dýchnete na prach, rozfouknete jej a on se rozletí. Boží obživující dech však spojuje. Dokud dýcháme, dokud v sobě nosíme onen stvořitelský dech, jsme lidmi, jsme živými tvory. Jsme ztělesněným zázrakem.

Co je člověk? Žalmista otázku doplnil ***Co je člověk, že na něj pamatuješ, Hospodine?*** Nevíme přesně, co jsme zač, ale víme, že jsme v Boží paměti. Jsme ve velkorysém záběru Stvořitelově. Ježíš hlásal v evangeliu:

Neznepokojte se o svůj život! Jste přece v péči nebeského Otce – pohled'te na ptáky a na květiny, jak je Bůh živí a šatí. Což nejste cennější než oni? (Mt 6,25-34)

Bůh nás chce podržet, chce nás

držet při životě. On sám nejlépe ví, jak veliké dílo učinil. My jen v hrubých obrysech tušíme rozměry zázraku života. Tváří v tvář onomu nezměřitelnému zázraku vystává pro nás křesťany dvojí úkol. 1) Tento zázrak chránit. Stále znovu se objevují násilníci slovní i skuteční, kteří se snaží toho kterého člověka vymazat z Boží paměti. Napadají život, rozvracejí a ničí, zpochybňují hodnotu člověka. Někdy se hovoří o tzv. „kultuře smrti“. Smrt se stává čím dál dostupnější. Nejen zbraně hromadného ničení a teroristické útoky, ale i násilné filmy, lehký

Napsal uživatel Jiří Tengler

Čtvrtek, 11 Září 2008 10:52 - Aktualizováno Pátek, 09 Říjen 2009 13:55

přístup k potratům, volání po návratu k trestu smrti, tendence uzákonit euthanasii. Kdo se nám zdá být méně člověkem, kdo je starý, nemocný, otravný či problematický, nebo jen nudný a opotřebený, ten se vymaže. Vyradí se mu dech. Vymáčkne se z něj život. „Má milá, jsem ten, kdo tě jednou oddělá. Potkala's zkrátka, koho's neměla,“ zpívá dnes jedna populární skupina. Copak si už života vůbec nevážíme?

Naším křesťanským úkolem je vzdorovat proti vpádům smrti a trvat na zázračnosti každého lidského života. Nikoho nesmíme připravit o jeho dech. Nesmíme vzít, co jsme nedali. Nesmíme uspišit poslední vydechnutí. Dech do člověka vložil Stvořitel a ten jej také odejme.

Druhý úkol je snazší. Prostě se jen radovat ze života, z každého nádechu, který v nás je. Těšit se ze života a chválit Boha, že stvořil život, že jej chrání a že jej obnoví, když bude třeba. Amen.

Matouš 6,25-34 □□□□□□□□□□8; 660; 196; (Svítá 179); 559□□□□□□□□□□□□□□□□1. *Petrova 5,5-7*

Kázání na 15. neděli po Trojici, 31. srpna 2008.

Bože, ty jsi byl u počátku celého vesmíru. Do chladného prachu jsi vdechl život. Děkujeme ti, že jsi stvořil náš svět a nás jsi do něj postavil. Děkujeme, že jsi stvořil svět bohatý na krásu, svět plný vody a vzduchu, svět plný květín, zvířat, lidí. Děkuje, že se ti zalíbilo mezi všemi živočichy zvláště vytvarovat člověka a vybavit ho rozumem. Děkujeme ti, že jsi nás lidi stvořil k obrazu svému – dal jsi nám řeč, sluch a zrak, dal jsi nám touhu a cit. Daroval jsi nám radost i lítost, naději i únavu. To vše, abychom naplno prožili tvé stvoření, abychom se ponořili do jeho nezměrné rozmanitosti. Za to vše tě chválíme.

Ze všeho nejvíc tě však chválíme za jedinečného syna člověka, Ježíše Krista, který se stal naším zachráncem z tísně. On nám ukázal, že jsme v tomto světě doma a nemusíme se bát. Tvá štědrá ruka nás nese a chrání. I kdyby nás zdtřila smrt, ty nás neponecháš v hrobě. Přichystal jsi nám místa ve svém království. Jako jsi obnovil život umučeného Krista, stejně obnovíš i nás. Jakpak bychom tě, nevyčerpatelného Dárce života, mohli nechválit?

Prosíme, přijmi dnes naše díky a písně, naši chválu, naše modlitby. Prosíme, vdechni svůj život i do tohoto shromáždění, ať se máme navzájem rádi a společně ať pronikneme do svatého poselství Písma. Prosíme, pomoz nám být lidmi podle tvé vůle. Amen.